

Про зоряний Віз

Легенди України

Легенда «Про зоряний Віз»

Колись дуже давно, а де саме — невідомо, та трапилась велика посуха; така посуха, що не тільки в річках та озерах, а навіть і в колодязях повисихала геть-чисто вся вода, і люди без води почали хорувати та мерти.

В тім краю, де ото трапилась така посуха, та жила одна вдова, а в тієї вдови була всього-на-всього одна дочка. Захорувала вдова без води, і дочка, щоб не вмерла її мати, взяла глечик та й пішла шукати води. Де вона її шукала, хто її знає, а тільки десь-то найшла. Набрала в глечик і понесла додому.

По дорозі натрапила на одного чоловіка, що вмирав без води; дала йому напитись і тим одволала його од смерті. Далі натрапила вона на другого, такого ж саме; потім на третього, четвертого і, вкінць, на сьомого. Всім давала пити і всіх одволала од смерті. Води зосталось у неї тільки на самому дні.

Йшла вона, йшла та по дорозі сіла відпочивать, а глечик поставила коло себе на землю. Коли в той час де не взявся собака. Хотів, мабуть, теж напитись та й перекинув глечик. Коли перекинувсь той глечик, то з нього вилетіло сім зірок великих і восьма маленька та й поставали вони на небі.

Ото ті зірки і єсть Віз або душі тих людей, що дівчина їм давала пити, а восьма маленька (дід показав близько біля воза маленьку зірку), так то душа собаки, що перекинула глечик. Так ото Бог на те їх і поставив на небі, щоб усі люди бачили, яка щира була тая дівчина, а за її щирість бог послав дощ на ту країну.

Додатково (аналіз, скорочено та ін.) - [https://
dovidka.biz.ua/?s=%D0%BF%D1%80%D0%BE+
%D0%B7%D0%BE%D1%80%D1%8F%D0%BD%D0%B8
%D0%B9+%D0%B2%D1%96%D0%B7](https://dovidka.biz.ua/?s=%D0%BF%D1%80%D0%BE+%D0%B7%D0%BE%D1%80%D1%8F%D0%BD%D0%B8%D0%B9+%D0%B2%D1%96%D0%B7)